

Vijfentwintig keer!

Op de website en ergens op de route is vermeld dat Anne Brouwer inmiddels aan meer dan 25 WAMPEX-en heeft meegewerkt: „De eerste ca. 10 jaar als vrijwilliger op een van de vele posten en de laatste ca. 15 jaar als bestuurder.”

Hulde!

Het is te danken aan Anne Brouwer en alle andere vrijwilligers en bestuurders dat ik op vrijdag 24 november samen met mijn broer Frans voor de 25^e keer heb kunnen starten aan de Opsterlandse Wampex. Ik richt me met dit verhaal tot al die mensen.

Anne Brouwer moet net als wij ergens eind jaren '90 zijn begonnen en ik ben wel benieuwd naar hoe hij de Wampex heeft zien ontwikkelen tot hoe die nu is. Verderop in dit verhaal van mij wil ik beschrijven hoe ik de Wampex-en van nu anders vind dan die van onze eerste jaren. Ik vind het kort gezegd knap hoe de Wampex met variaties telkens weer anders in elkaar gezet wordt, dat wil ik alvast verklappen.

Mijn eerste boekje (1998) en dat van dit jaar.

Ik heb alle 25 boekjes nog. Vaak route A.

Volgende generatie

In 2023 liepen Frans en ik in de groep Opie Jopie, dat verder bestond uit de jeugd. Over die jeugd heb ik in 2011 al geschreven in het verslag [De Wampex is te leuk om te willen winnen](#). Aanleiding was dat zij voor het eerst meededen. In mijn verhaal van toen kwam onder meer aan de orde dat wij - ouders - in onze beginjaren van de Wampex op één of andere wijze we de 'gave' hadden om altijd voor de avond te kiezen die vooraf ging aan de intocht van Sinterklaas. Dit betekende dat er van slaap na de tocht weinig terecht kwam want we moesten al 'vroeg' weer met de kinderen op pad. Dat waren zware jaren.

We zijn inmiddels een generatie verder. Misschien in 2011 nog iets, maar nu zijn ze zeker niet meer 'de kinderen'. Sterker nog, één van de meiden moest nu even vroeg met haar eigen kinderen naar Sinterklaas.

Als gezegd, in 2011 liepen zij voor het eerst de tocht mee. Toen met ons in de groep Lauwe Loenen. Een jaar later liepen ze ná ons als Opie Joopie, wij bleven Lauwe Loenen. Wij puzzelden beter, zij liepen sneller. Zo scheelden de looptijden niet veel van elkaar.

De scherpe lezer zal het opgefallen zijn dat ergens in de jaren een 'o'-tje verdwenen is in de oorspronkelijke naam Opie Joopie. De reden hiervoor is voor ons allen onduidelijk gebleven. De naamgever is wel duidelijk: hun opa. Ik heb in de Wampexmap nog altijd zijn aantekeningen over wind voor onze allereerste tocht in 1998. Wisten wij veel wat nodig was om te weten? Hij had ons een heel artikel uitgeschreven over wind. Zelfs Gerrit Hiemstra zou er nu nog van kunnen leren.

Vader Joop had naast mij en broer Frans ook nog onze oudere zus Jelma. Zij heeft zo'n twintig edities uitgelopen maar moest tot haar en onze spijt helaas stoppen. Ikzelf (62) wil nog doorlopen. Ik hoop Frans (60) ook maar ik ken zijn twijfels. Om eerlijk te zijn ga ik elk jaar meer voelen voor zijn stelling van: „de tocht mag wel weer wat korter”.

Wampex toen en Wampex nu

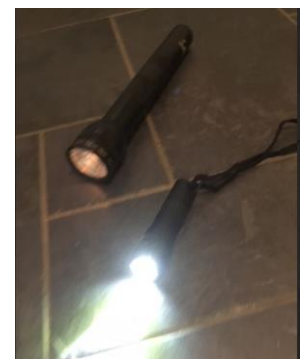
Met het laatste kom ik bij de beloofde behandeling van hoe ik vind dat de Wampex anders is geworden sinds onze eerste deelname in 1998. Feit is dat de routes van onze eerste tochten zo'n 10 kilometer korter waren dan nu. Dat we er toch lang over deden was omdat de puzzels meer tijd vroegen om op te lossen. De instinkers waren meedogenlozer, met soms dolen tot gevolg. En het moet gezegd, de kwaliteit van de aanwijzingen was minder dan nu. Het is nu sluitender. Het klopt allemaal. Als je fout loopt weet je zeker dat het aan jezelf ligt. Toen mocht je daaraan nog wel eens twijfelen.

Klokkenroute 2016. Pfff.

De afstand is nu behoorlijk langer met gemiddeld 27-28 km. De puzzels zijn minder moeilijk en tijdrovend. We hebben in het verleden klokkenroutes moeten oplossen waarvan de atoomklok in Frankfurt van slag dreigde te raken, zo lastig. Nu is ook die opdracht prima te doen en daarom duurt het qua looptijd niet beduidend langer om bij de finish te komen maar... 'hardlopers' zijn in het voordeel gekomen.

Niks mis mee, dat voorgeschreven groene of rode licht. Dat van die zorgen over de felle zaklampen is mij ook opgevallen. Destijds liep ik met een Maglite. Wie niet? Zo'n zware kiloknaller met goed licht maar niet bijzonder veel licht. Nu lopen we met een staafje dat amper een ons weegt en waarmee je honderden meters het bos in schijnt. En als je je afvraagt hoe het kan dat je zoveel licht hebt terwijl je handlamp echt uit is, dan blijkt je hoofd lamp nog volop te branden. Die lamp waar ook ik ongetwijfeld anderen compleet mee verblind zonder daar bij stil te staan. En je zult ze als postbemanning maar allemaal op je gericht krijgen...

En er was licht....

Altijd weer leuk

Toen hadden we dus veel bos. Dat mis ik. Ik vind bos met paadjes leuker dan weiland met paaltjes. Ik denk het te begrijpen. Het zal moeilijk zijn om van terreinbeheerders nog toestemming te krijgen voor drie keer ca. 450 lopers door hun kwetsbare natuur.

Bakkeveen is mijn favoriete Wampexomgeving vanwege het oude, grote bos. Daarna komen de tochten in Marnewaard. Vanuit mijn woonplaats is de afstand naar Marnewaard goed te doen maar voor de organisatie zullen het hele ondernemingen zijn geweest, met vrijwilligers en al het materiaal dat er naar toe moest.

Ook al is er minder bos in de route, de organisatie slaagt er elk jaar weer in om een leuke tocht uit te zetten. De geschiedenisbeschrijvingen en andere weetjes van de omgeving waarin je loopt vind ik leuk en de verwerking daarvan in routes zijn knap gevonden.

Voor het eerst zoeken

In het al genoemde verslag [De Wampex is te leuk om te willen winnen](#) heb ik onder meer verteld over de vele uren die wij onderweg waren. Jarenlange ervaring zorgde ervoor dat we geen noemenswaardige tijd verloren maar de jaren gingen fysiek wel tellen. Daardoor bleven we er lang over doen. Tel daar bij op dat we niet vroeg startten en dan is het te begrijpen dat we diep in de nacht finishten. Zoals ik eerder al beweerde, hardlopers zijn in het voordeel en die hardlopers zijn wij niet.

In het Coronajaar 2021 kwam de ommekeer voor Frans en mij. We startten met z'n tweeën (dat mocht bij wijze van uitzondering van de organisatie want alles was anders in Coronatijd) en we gingen als een speer. Twee aanwijsbare redenen daarvoor: 1. het geluk dat een fout gelopen route juist in ons voordeel uitpakte; 2. met z'n tweeën ben je veel sneller als groep de waterhindernissen over.

Het was voor ons een heel bijzondere ervaring om als één van de eerste groepen binnen te zijn. (Binnen tussen aanhalingstekens want vanwege Corona bleven we allemaal buiten.) En na de warme snert kwamen we in een situatie die helemaal vreemd voor ons was. We moesten zoeken naar onze auto! Dat hadden we nog nooit meegemaakt, want altijd als wij naar huis gingen stonden er nog maar twee of drie auto's op het parkeerterrein. Die van ons inderdaad.

Het gaat ons nu beter af want ook in 2022 (want 45^e uitvoering nogmaals gelopen) en 2023 hebben we de auto's van nog goed gevulde terreinen gehaald.

Laatste loodjes

Hoe bereik ik nou dat dit lang geworden verhaal goed aankomt? Dat doe ik door, ook al ken ik ze niet, Anne Brouwer en alle andere vrijwilligers en bestuurders hierbij te bedanken voor al hun inzet elk jaar weer! Hun prestatie acht ik hoger dan die van mij en de andere deelnemers.

Twee mensen ken ik eigenlijk wél. Voor mij zijn Annewieke en Martie de trouwe gezichten. Zou ik deze Pro's nu al 25 jaar kennen? Ik durf het niet te zeggen want aan hun lijkt niets te zijn veranderd. Hooguit de verhuizing van de starttafel naar de chocopost.

Zolang ik nog meedoe aan de tocht kan ik de vraag voor me uitschuiven of ik na al die jaren dankbare deelname niet iets terug moet doen? Het is als vrijwilliger wel handig als je in de regio Drachten –

Bakkeveen – Beetsterzwaag woonachtig bent, lees ik op de website. Dat doe ik in twee opzichten vooral níet. Ik woon ver buiten de regio én ben van mezelf niet handig. Dus loop ik maar door.

Marius

V.l.n.r. staand: Marius; Frans; Angela; Jenny; Harry Potter?
Zittend: Ilse; Sharon (captain); Nathan.

Eerder geschreven:

2017

[Voor de twintigste keer starten is verrassend beloond](#)

2011

[De Wampex is te leuk om te willen winnen](#)